

[Vestergaard Poulsen.]

ninger beløber det offentliges driftsudgifter til børne- og ungdomsforsorgen sig for finansåret 1962-63 til 117½ mill. kr. for staten og 67½ mill. kr. for kommunerne. For næste finansår beløber ifølge finanslovsforlaget statens udgifter sig alene til 144½ mill. kr. De forbedringer, som lovforslaget anviser, er, efterhånden som de bliver virksomme, beregnet til at ville medføre en årlig merudgift på ca. 6,6 mill. kr., hvoraf kommunerne skal udrede ca. 1,3 mill. kr. Således siges der i lovforslagets bemærkninger, men når man læser en artikel i fagbladet Børnesagspædagogen af den 15. ds., er det helt andre beløb, man dér forestiller sig. Jeg beder formanden om tilladelse til et citat. Bladet skriver:

„Rundt regnet vil lovforslagets gennemførelse vel fordoble samfundets udgift til den samlede børne- og ungdomsforsorg, om det, når det engang er blevet lov, skal efterleves både ud fra bogstav og ånd. Vi forstår derfor ikke rigtigt den økonomiske beregning, som forslaget slutter med, og hvoraf det fremgår, at efterhånden som fordringerne i forslaget bliver virksomme, vil de medføre en udgiftsstigning på ca. 6,6 mill. kr., hvoraf staten betaler 5,3 mill. kr. og kommunerne ca. 1,3 mill. kr.

Hvem skal da f. eks. betale en tredobling af medarbejderstaben ved den værnende børneforsorg, hvilket vil kræve en merudgift på ca. 50 mill. kr.? Hvem skal betale udbygningen af den værnende børneforsorgs institutioner, hvortil de første 200 mill. kr. — ganske vist succesivt — vel ikke forslår, om den støtte- og behandlingstanke, som forslaget lægger op til, skal gøres effektiv?

Hvem skal betale udgifterne til uddannelsesskoler? Hvem skal betale etableringen af det påtænkte familiearbejde? Hvem skal betale den sagkyndige stab, der fra institutionerne og i kommunerne skal udføre dette arbejde?

Og hertil kommer så udbygningen af hele den forebyggende forsorg, de såkaldte daginstitutioner.“

Jeg vil gerne slutte med at sige, at hele dette store og vigtige område har min og mit partis allerstørste interesse, thi for hvert barn, der bevares, og for hver ung,

der vindes tilbage for samfundet, er der vundet noget af en sådan størrelsesorden, at en ganske særlig værdimåler må anvendes. Målene kan være de samme, men vejene kan være forskellige. Til at finde de bedste veje og nå de bedste resultater under samtidig afvejning af, hvad der økonomisk, medmenneskeligt og praktisk vil være det bedste, tilsiger jeg min gruppes saglige og positive støtte.

Grethe Philip: Siden socialreformen i 1933 er der foregået et skred i hele vor børneforsorg, der særlig har taget fart i den sidste halve snes år. Det er vel ikke for meget sagt, at vi på væsentlige punkter har fået en helt anden indstilling til spørgsmålet om, hvorledes vi bedst kan løse børneforsorgens mange problemer. Hertil kommer yderligere, at ændringer i samfundsstrukturen, herunder ikke mindst kvindernes større deltagelse i erhvervslivet uden for hjemmet, har skabt nye behov for plejehjem og pædagogisk omsorg for børn uden for deres egne hjem. Det er vel karakteristisk for hele udviklingen inden for børneforsorgen, at vi stadig mere fjerner os fra det kontrollerende og straffende og søger at gå over til mere positive former for foranstaltninger såsom rådgivning, økonomisk og praktisk støtte og uddannelse.

Det foreliggende lovforslag er præget af en fortsættelse og videre udbygning af hele denne positive indstilling og er dermed godt i pagt med de nye tanker inden for det sociale og pædagogiske område. Der er for mig ingen tvivl om, at ...

Formanden: Jeg henstiller, at samtaler i salen føres mere sagte.

Grethe Philip: Der er for mig ingen tvivl om, at vi er inde på den rigtige vej. Lovforslaget åbner på mange måder nye muligheder for børneforsorgen, og jeg kan i princippet give den positive, støttende linje min tilslutning. Spørgsmålet er så blot, om den højtærede socialminister ikke næsten er gået lidt for hurtigt til værks, og om børneværnene vil have rimelige chancer for at udfylde de nye sko, socialministeren har stillet frem til dem.

Jeg tænker her i første række på reglerne om tilsyn og familierådgivning. Vi opererer